

र्याकरणात् ऋतसमः। अतएवाह दक्षः “जीवन्तो ऋत-
काशान्ये य आत्मन्मरयो नराः” ।

जीवपति स्त्री जीवः जीवन् पतिरस्याः सपूर्वत्वात् वा न
न डीपौ जीवङ्गत्कायां सधवायां “स्त्रीचैतदास्याय
लभेत सौभगं श्रियं प्रजां जीवपतिर्यशोगुणम्” भाग०
६।१६।२० वा कप् जीवपतिकादयोऽप्यत् ।

जीवपत्नी स्त्री जीवः जीवन् पतिर्यस्याः सपूर्वत्वात् नः डीप्
च । जीवत्पतिकायां सधवायाम् “ब्राह्मण्याश्च दृष्टायाः
जीवपत्याः जीवप्रजाया अगारे एतां रात्रिं वसेत्” ।
“वाचं विष्टजेत् जीवपत्नीं प्रजां विन्देयेति” आश्व०
ऋ० १।७।२।२१ । “तमेतमवेक्षितकशरं वीरमूर्जवस्तुः
जीवपत्नीति ब्राह्मण्यो मङ्गल्यादिभिर्वाग्भिरुपासीरन्”
सं०त० गोभिलः ।

जीवपत्रप्रचायिका न० जीवस्य जीवपुत्रकस्य पत्राणि
प्रचीयन्तेऽस्याम् “नित्यं क्रीडाजीविकयोः” पा० स० ।
क्रीडायां प्र+चि-भावे खुल् । उदीचां क्रीडाभेदे ।
“जीवपत्रप्रचायिका उदीचां क्रीडा” सि०कौ० । प्राचां
क्रीडायां तु पा०सूत्रे प्राचामिति विशेषणात् न पूर्व-
पदस्याप्युदात्तता किन्तु तत्पुरुषे प्रकृतिसरः ।

जीवपुत्र पु० जीवः जीवकः पुत्र इव हर्षहेतुत्वात् । (जिआपोती)
इष्टभेदे । जीवः जीवन् पुत्रो यस्याः । २जीवसुतायां
स्त्रियां “सा जीवपुत्रा सुभगा भवत्यमरवर्षिणी” हरिव०
१३८अ० । जीववत्सादयोऽप्यत् । “काकवन्त्रा च या नारी
ऋतवत्सा च यां भवेत् । बहूपत्या जीववत्सा सा
भवेद्भ्रातृ संशयः” कालीस्तवः । “ऋतपूजा जीवपुत्रा धने-
श्वरी” भाग० ६।१६।२१ । इतादृशपुरुषे पु० “कञ्चित् पुत्रा
जीवपुत्राः सुसस्यक” भाग० ७० २६ ।

जीवपुत्रक पु० जीवयतीति जीव-क जीवः पुत्र इव हर्ष-
हेतुत्वात् इवार्थे कन् । (जिआपोती) इष्टभेदे । शब्द० ।

जीवपुष्या स्त्री जीवयतीति जीव-णिच् अच्-जीवं जीवकं
पुष्यं यस्याः । इहज्जीवनीष्ट्जे राजनि० । जीवः जन्तुः
पुष्यमिव । २जन्तुरूपपुष्ये न० । “अस्माकं शिविरे तावन्-
निशिताः शस्त्रपाणयः । शत्रूणां जीवपुष्पाणि
विचिन्वन्तु नगेष्विव” रामा० सु० ४३अ० ।

जीवप्रिया स्त्री जीवं प्रीणाति प्री-क इत० । १हरितक्याम् ।
राजनि० । इत० । २जीववक्त्रभे ति० ।

जीवभद्र स्त्री जीवानां भद्रं यस्याः ५व० । जीवन्तीयतायां
राजनि० । इत० । जीवकुशले न० ।

जीवमन्दिर न० इत० । शरीरे राजनि० तस्य जीवभोगा-
यतनत्वात्तथात्वं जीवमृष्टहादयोऽप्यत् ।

जीवमातृका स्त्री इत० । “कुमारी धनदा नन्दा विमला मङ्गला
बला । पद्मा चेति च विख्याताः सप्तैता जीवमातृकाः”
विधानपारिजातोक्ते कुमार्यादौ मातृकासप्तके ।

जीवयाज पु० जीवैः पशुभिर्याजः याजनम् यज-णिच्
भावे अच् । पशुभिर्याजने । “जीवयाजं यजते सोम-
पादिवः” ऋ० १।३।१।१५ । अस्य भाष्ये “याजयतेर्वज् खेर-
निटीति णिलोपस्थाचः परस्मिन्निति स्थानिवद्भावात्
चजोः कुष्णिष्णप्रतोरिति कुत्वाभाव इति” यदुक्तं तत्
प्रामादिकं याजयतेर्ह्यन्तत्वाभावात् घञोऽप्रसक्तेः “एरच्
पा० इवर्णनादचः एव प्रसक्ते च ।

जीवयोनि स्त्री जीवा जीववती योनिः । सजीवजन्तौ
“तिर्यङ्मनुष्यविबुधादिषु जीवयोनिषु” भाग० ३।६।२०

जीवरक्त न० जीवोत्पादकं रक्तम् शाक०त० । स्त्रीणां सार्त्तवे
शोणिते तस्य गर्भोत्पादकत्वेन तत्रस्यजीवोत्पादकत्वं
यथाह सुश्रुतः “आर्त्तव” शोणितं त्वाग्नेयमग्नीषोमी-
यत्वाद् गर्भस्य, पाञ्चभौतिकञ्चापि जीवरक्तमाङ्गराचार्याः
विस्तृता द्रवता रागः स्यन्दनं लघुता तथा । भूस्यादीनां
गुणाद्येते दृश्यन्ते चाल शोणिते” ।

जीवला स्त्री जीवं जीवनं लाति सेवनात् ला-क । सै-ह-
लोडतायां राजनि० ।

जीवलोक पु० जीवानां लोकः भोगसाधनम् । १संसारे
“माता पिता गुरुजनः स्वजनो ममेति मायोपमे जन्मति
कस्य भवेत् प्रतिज्ञा । एको यतो प्रजति कर्म पुरःसरो-
ऽयं विश्रामदृक्षसदृशः खलु जीवलोकः । सायं
सायं वासदृक्षं समेताः प्रातः प्रातस्तेन तेन प्रयान्ति ।
त्यक्त्वा न्योन्यं तच्च दृक्षं विहङ्गास्तद्वत् तद्वज्ज्ञातयो
ज्ञातयश्चेति” । “ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः”
गीता । “जीवलोके संसारोपभोगार्थम्” श्रीधरः । कर्म० ।
२जीवरूपे जने च “महागुणं हरति हि पौरुषेण तदा
वीरो जीवति जीवलोके” भा०व० ३४अ० । “आलोकमकर्षादिव
जीवलोकः” रघुः ।

जीववक्त्री स्त्री जीवयतीति जीव-णिच्-अच् कर्म० । क्षीर-
काकोख्याम् राजनि० ।

जीववृत्ति स्त्री जीव एव वृत्तिः । पाशुपाल्ये हेमच० ।
तत्र जीवरक्षादिना वैश्यादेर्दृष्टिरिति तस्य तथात्वम् ।
जीवे वृत्तिः स्थितिरस्य । २जीवनिष्ठे गुणादौ ति०